

NEWSLETTER

iunie-septembrie 2014

Cuprins:

- 1. Recepția lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora. Modificări legislative** pag. 4
- 2. Legislația protecției consumatorilor. Drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii. Noutăți și modificări legislative** pag. 5
- 3. Constituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru** pag. 6
- 4. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau în echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2003** pag. 7
- 5. Insolvența. Proceduri de prevenire a insolvenței și de insolvență** pag. 8

6. Executarea lucrărilor de construcții. Modificări legislative pag. 9
7. Codul muncii. Modificări legislative pag. 9
8. Inventii de serviciu. Noutăți legislative pag. 9
9. Contracte de închiriere a locuințelor. Durata acestora pag. 10
10. Atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Modificări legislative pag. 10
11. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin (2) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor pag. 11
12. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 524 și 527 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor pag. 12
13. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat pag. 13
14. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor pag. 14
15. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 (1) și art. 42 din Legea privind parteneriatul public-privat pag. 15
16. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru pag. 16
17. Statutul judecătorilor și procurorilor. Modificări legislative pag. 17

- 18. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) lit. b) și art. 652 din Codul civil** pag. 18
- 19. Privatizarea societăților. Modificări legislative** pag. 19
- 20. Regimul juridic al contravențiilor. Modificări legislative** pag. 19
- 21. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție referitoare la dispozițiile art. 34 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice** pag. 20
- 22. Venituri de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice. Noutăți legislative** pag. 21

1. Recepția lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora. Modificări legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Hotărâre a Guvernului României pentru modificarea și completarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalații aferente acestora, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 273/1994
Publicație/Emitent	Guvernul României
Data actului	3 iunie 2014
Dispoziții principale	<p>La art. 6 după alin. 1 se introduc două noi alineate care stabilesc un termen de 3 zile în care investitorul are obligația de a notifica I.S.C. pentru desemnarea unui reprezentant în comisia de recepție și un alt termen de 3 zile de la primirea notificării de către I.S.C. în care instituția trebuie să comunice desemnarea respectivului reprezentant.</p> <p>La art. 7 atât alin. 1, cât și alin. 2 își modifică conținutul și stabilesc componența membrilor comisiilor de recepție pentru construcții și instalațiile acestora și numărul de membri pe care ar trebui să îl conțină comisiile de o importanță excepțională.</p> <p>La art. 8, alin 2 și 2' își modifică conținutul. Primul reglementează calitatea de invitați în comisia de recepție a reprezentanților proiectantului și executantului, iar al doilea stabilește obligativitatea reprezentanților I.S.C. de a participa în calitate de membri la comisiile de recepție.</p> <p>La art. 14 alin. 1, după litera e) se introduce o nouă literă care menționează documentele doveditoare de la I.S.C care să certifice confirmarea plăților efectuate.</p> <p>La art. 17 după cea de-a treia liniuță se mai introduce o liniuță care prevede situația în care nu au fost depuse actele prevăzute la art. 14 alin. 1 lit. f).</p>
Concluzii	Modificările aduse se referă la comisiile de recepție pentru construcții și instalațiile acestora, stabilind termene în care se desemnează reprezentanții în comisia de recepție, componența comisiilor, documentele doveditoare ale plăților efectuate.

2. Legislația protecției consumatorilor. Drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii. Noutăți și modificări legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Ordonanță de urgență privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.
Publicație/Emitent	Guvernul României
Data actului	3 iunie 2014
Dispoziții principale	<p>Directiva 2011/83/UE a fost publicată în Jurnalul Oficial, seria L, nr. 304 din 22 noiembrie 2011 și a intrat în vigoare în a 20-a zi de la data publicării sale în Jurnalul Oficial. Statele membre au avut un termen de 2 ani în care să transpună directiva, termen care a expirat la 13 decembrie 2013. Așadar, a fost necesară adoptarea prezentei ordonanțe pentru a se crea un cadru unitar, bazat pe concepte juridice clar definite, care să reglementeze anumite aspecte ale raporturilor dintre comercianți și consumatori în cadrul Uniunii Europene.</p> <p>Ordonanța se aplică unei sfere largi de contracte, fiind specificate cele care intră în incidența acesteia, pentru a nu mai exista contradicții sau confuzii. De asemenea, reglementează inclusiv tipurile de contracte cărora nu li se aplică această ordonanță.</p> <p>Ordonanța introduce o noutate, reglementând contractele din afara spațiului comercial și contractele la distanță.</p> <p>Cerințele pentru informarea consumatorilor sunt redactate detaliat, precum și dreptul de retragere al consumatorului din contractul la distanță sau dintr-un contract din afara spațiilor comerciale.</p> <p>În dispozițiile finale ale Ordonanței aduc modificări și completări următoarelor acte normative: Legea 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 3 august 2012, cu completările ulterioare; Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța de urgență a</p>

Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice , publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin legea nr. 140/2012.

Concluzii Modificările și completările aduse de această ordonanță au fost absolut necesare pentru ralierea la normele Uniunii Europene.

3. Constituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia nr. 191 din 3 aprilie 2014 a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, ale art. 20 din Legea nr. 146/1997.
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României
Data actului	4 iunie 2014
Dispoziții principale	<p>Curtea a respins excepția, motivând faptul că dispozițiile Legii 146/1997 au mai fost supuse controlului de specialitate cu privire la aceleași dispoziții constituționale și nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței.</p> <p>Astfel, prin decizia numărul 358/2013, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu este echivalent cu gratuitatea acestuia, întrucât, persoanele care se adresează autorităților judecătorești trebuie să contribuie la acoperirea cheltuielilor efectuate odată cu realizarea actului de justiție. În plus, nu există nicio dispoziție constituțională care să interzică taxele de timbru.</p>
Concluzii	Curtea a declarat că dispozițiile Legii 146/1997 sunt constituționale.

4. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau în echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2003

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014 a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau în echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2003.
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României
Data actului	5 iunie 2014
Dispoziții principale	<p>Curtea a admis excepția și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 sunt neconstituționale.</p> <p>Curtea a reținut că, în momentul în care Legea 165/2013 a fost adoptată, legiuitorul a omis situația măsurilor reparatorii prevăzută de Legea 10/2001 . Remedierea acestei situații a fost necesară pentru a se evita apariția unor divergențe în interpretarea textelor de lege. Examinând modul în care a evoluat legislația în materia procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, Curtea a observat că modificările ce au avut loc au generat nu doar niște divergențe de interpretare, ci regimuri juridice diferite ce se aplicau pentru situații identice. Faptul că au fost abrogate dispozițiile care ofereau posibilitatea</p>

titularului dreptului de a primi ca măsuri reparatorii bunuri în echivalent și au fost înlocuite cu măsura reparatorie prin puncte compensatorii, pentru ca mai apoi să se reinstaureze dreptul în forma prevăzută de legea anterioară, demonstrează caracterul imprevizibil și arbitrar al normelor adoptate de legiuitor.

Concluzii

Astfel, soluționarea cu întârziere a notificărilor sau soluționarea definitivă a cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești în intervalul de activitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2003 în forma inițială generează un tratament juridic diferit persoanelor care sunt îndreptățite la măsura reparatorie prin compensarea cu alt bun, încălcând prevederile art. 16 alin (1) din Constituție.

Curtea declară neconstituționale dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013.

5. Insolvența. Proceduri de prevenire a insolvenței și de insolvență

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Legea privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.
Publicație/Emitent	Parlamentul României
Data actului	25 iunie 2014
Dispoziții principale	Se aplică profesioniștilor, conform definiției din Codul civil, dar și regiilor autonome. Nu se aplică unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar și celor prevăzute la art. 7 din O.G. 57/2002 privind cercetarea și dezvoltarea științifică.
Concluzii	Aceasta stabilește reguli în domeniul prevenirii insolvenței și al insolvenței și instituie o procedură colectivă pentru acoperirea pasivului debitorului, acordând și șansa redresării acestuia, dacă este posibil.

6. Executarea lucrărilor de construcții. Modificări legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Legea pentru modificarea art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.
Publicație/Emitent	Parlamentul României
Data actului	26 iunie 2014
Dispoziții principale	Art. 31 se modifică în sensul prescrierii dreptului de a constata contravențiile de la art. 26 din lege, în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei.
Concluzii	Legea modifică termenul de prescripție al constatării contravențiilor de la art. 26 din lege.

7. Codul muncii. Modificări legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Legea pentru modificarea alin. (4) al art. 251 din Legea 53/2003.
Publicație/Emitent	Parlamentul României
Data actului	26 iunie 2014
Dispoziții principale	Acest alineat modificat oferă dreptul salariatului de a formula și susține apărări în favoarea sa, în cursul cercetării disciplinare; dreptul acestuia de a oferi împuternicitului care a realizat cercetarea, probele și motivațiile pe care le consideră necesare; dreptul salariatului de a fi asistat de un avocat sau de un reprezentant al sindicatului al cărui membru este.
Concluzii	Această lege introduce noi drepturi în favoarea salariatului.

8. Invenții de serviciu. Noutăți legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Legea privind invențiile de serviciu

Publicație/Emitent	Parlamentul României
Data actului	26 iunie 2014
Dispoziții principale	Legea se aplică invențiilor create de un inventator individual sau de către un grup de inventatori, când inventatorul individual sau un membru al grupului este salariat al unei persoane juridice de drept public sau de drept privat, invenții care pot fi protejate prin brevet de invenție sau prin model de utilitate înregistrat.
Concluzii	Prin această lege se reglementează concret domeniul invențiilor create de o anumită categorie de persoane.

9. Contracte de închiriere a locuințelor. Durata acestora

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Ordonanță de urgență privind durata unor contracte de închiriere pentru suprafețe locative cu destinația de locuințe
Publicație/Emitent	Guvernul României
Data actului	27 iunie 2014
Dispoziții principale	Ordonanța stabilește că durata contractelor de închiriere pentru suprafețe locative cu destinația de locuințe este de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.
Concluzii	Ordonanța reglementează o durată de 5 ani pentru contractele care intră sub incidența dispozițiilor sale.

10. Atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Modificări legislative.

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Ordonanța de urgență pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Publicație/Emitent	Guvernul României
Data actului	30 iunie 2014
Dispoziții principale	<p>Aceasta aduce modificări și completări Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none">- La art. 270 alin. (1) , după litera d) se introduce o nouă literă ce se referă la dovedirea interesului legitim.- Art. 270 alin. (2) cuprinde modificări cu privire la informațiile din cuprinsul contestației.- După art. 271 se introduc două noi articole care cuprind referiri la garanția de bună conduită.- La art. 272, alin. (1) și (4) se modifică cu privire la obligația autorității contractante de a transmite Consiliului punctul său de vedere și documentele edificatoare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii contestației.- La art. 274, după alin. (4) se introduce un nou alineat care instituie anumite obligații Consiliului și instanței de judecată.- Art. 278 alin. (1) se modifică și precizează asupra căror excepții trebuie să se pronunțe Consiliul sau instanța de judecată.- La art. 279, alin. (9) se modifică și menționează modalitatea de sancționare a contravențiilor privind contractele finanțate din fonduri europene sau din fonduri publice naționale aferente acestora.- Art. II stabilește care este legea în funcție de care se vor soluționa contestațiile de către Consiliu sau de instanța de judecată.
Concluzii	Având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice și pentru a evita riscul diminuării gradului de cheltuire a fondurilor alocate, a fost adoptată prezenta ordonanță.

11. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin (2) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia Curții Constituționale nr. 274 din 8 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin (2) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României

Data actului

2 iulie 2014

Dispoziții principale

Prin Decizia nr. 176 din 26 martie 2014 Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat ca dispozițiile art. 50 alin (2) din Legea 303/2004 sunt neconstituționale, reținând faptul că există o discriminare care rezultă din oferirea unui privilegiu celor care au profesat ca avocați, excluzând alte profesii. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 158 din 12 martie 2013, Decizia nr. 271 din 14 mai 2013, Decizia 398 din 2 iulie 2013), în aceste situații este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform căruia: „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.”

Acest caz de inadmisibilitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, așadar, Curtea respinge excepția ca devenită inadmisibilă.

Concluzii

Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

12. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52⁴ și 52⁷ din Legea nr. 303 /2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Categorie

Jurisprudență

Denumirea actului

Decizia Curții Constituționale nr. 172 din 20 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52⁴ și 52⁷ din Legea nr. 303 /2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Publicație/Emitent

Curtea Constituțională a României

Data actului

9 iulie 2014

Dispoziții principale

Prin Decizia nr. 480 din 20 aprilie 2010, Curtea a statuat că posibilitatea de a ataca rezultatele unui examen sau ale unui concurs nu reprezintă un drept de sine stătător, ci un mijloc de realizare a dreptului de a ocupa funcția pentru care a fost organizat examenul sau concursul respectiv. În caz contrar, ar însemna că organele de justiție s-ar substitui examinatorilor, fapt ce ar depăși atribuțiile instanțelor de judecată.

Astfel, Curtea a reținut că o instanță judecătorească nu poate cenzura modalitatea în care au fost evaluați candidații care au susținut un examen sau un concurs și respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Concluzii

Curtea reține că dispozițiile art. 52⁴ și 52⁷ din Legea nr. 303 /2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale.

13. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia Curții Constituționale nr. 297 din 22 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României
Data actului	14 iulie 2014
Dispoziții principale	<p>Autorul excepției de neconstituționalitate susține în motivarea excepției ridicate, faptul că nu există diferențiere între situația avocaților care sunt primiți în profesie și se află în stare de incompatibilitate și cei înscriși în tabloul avocaților incompatibili.</p> <p>Curtea constată cu obiectul excepției de neconstituționalitate este reprezentat de dispozițiile alin. (2) ale art. 25 din Legea 51/1995. Acesta face o diferență între primire în profesia de avocat, care se face prin promovarea unui examen și exercitarea profesiei de avocat, care presupune desfășurarea efectivă a profesiei de avocat.</p> <p>Curtea reține că starea de incompatibilitate rezultă din exercitarea simultană și efectivă a celor două funcții sau atribuții, iar efectul constatării stării de incompatibilitate diferă în funcție de momentul în care intervine.</p>

Aceste dispoziții aplică un tratament juridic diferit, unor persoane aflate în situații similare, fapt din care rezultă utilizarea unor mijloace discriminatorii, contrare Constituției.

Curtea a statuat că obligația încetării stării de incompatibilitate în termen de două de la emiterea deciziei de primire în profesie este o veritabilă sancțiune care depășește atingerea scopului avut în vedere. Astfel, mijloacele utilizate nu sunt proporționale cu scopul urmărit.

Curtea admite excepția de neconstituționalitate și constată că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea 51/1995 sunt neconstituționale, deoarece contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Concluzii

14. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia Curții Constituționale nr. 436 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României
Data actului	14 iulie 2014
Dispoziții principale	<p>Autorul excepției de neconstituționalitate susține în motivarea excepției sale că pentru participarea la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistratul care a depus candidatura nu trebuie să fi fost vreodată sancționat disciplinar. Acest fapt presupune un tratament discriminatoriu în comparație cu alți participanți pe funcții de execuție sau de conducere la Tribunale, Curți de Apel sau Parchetele de pe lângă acestea. Astfel se încalcă art. 16 și art. 15 alin. (2) din Constituție.</p> <p>Curtea constată că nu se poate pune semnul egalității între judecătorii sau procurorii care promovează pentru funcții de execuție sau de conducere la Tribunale, Curți de Apel sau Parchetele de pe lângă acestea și cei care promovează în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție. Astfel, se impune un tratament diferit și nu există o încălcare a principiului egalității în drepturi.</p> <p>Se pune problema aplicării legii în timp. Legea nouă nu poate dispune cu privire la consecințe și efecte nerealizate susceptibile de executare continuă sau succesivă. Rezultă că abaterea disciplinară săvârșită înainte de intrarea în vigoare</p>

a Legii 303/2004 reprezintă *facta praeterita*.

Curtea a statuat că prevederile art. 52 alin. (3) sunt constituționale în măsura în care sintagma „nu au fost niciodată sancționați disciplinar” vizează numai abaterile disciplinare comise după intrarea în vigoare a legii 303/2004.

Concluzii

Curtea admite excepția de neconstituționalitate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

15. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 (1) și art. 42 din Legea privind parteneriatul public-privat

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia Curții Constituționale nr. 390 din 2 iulie 2014 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 (1) și art. 42 din Legea privind parteneriatul public-privat
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României
Data actului	17 iulie 2014
Dispoziții principale	<p>Autorul excepției de neconstituționalitate susține în motivarea excepției sale că reglementarea posibilității înlocuirii parteneriatului public-privat fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, nu prevede și condiții clare în care să se ia această măsură, lăsând ca stabilirea acestora să fie realizată în documentația de atribuire sau în contract. Lipsa detalierei condițiilor în care se pot lua măsuri de modificare unilaterală, reziliere a contractului de parteneriat public-privat sau de înlocuire a partenerului privat fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, reprezintă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 31 și art. 45.</p> <p>Curtea, după cum a statuat în jurisprudența sa (Decizia nr. 903 in 6 iulie 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012 ș.a.), orice act normativ trebuie să fie clar, precis și previzibil.</p> <p>Curtea observă că legea nu prevede, în mod expres, posibilitatea modificării unilaterale a contractului de parteneriat public-privat de către partenerul public, ci doar modificarea unilaterală a acestuia.</p>

Legea nu definește noțiunea de „motive excepționale”, astfel, legiuitorul trebuie să se raporteze la reglementarea ce reprezintă reper de claritate, precizie și previzibilitate. În plus, orice erori de acest fel trebuie remediate.

Curtea reține faptul că textul de la art. 38 alin. (1) este interpretabil, deoarece menționează doar că posibilitatea de modificare unilaterală trebuie să fie prevăzută în documentația de atribuire clar, precis și neechivoc, însă nu se precizează ce modificări pot fi făcute în mod unilateral; nu se determină clauzele în contract și nu se fixează limite valorice și marje ce pot forma obiectul modificării unilaterale.

Textul de lege contravine art. 1 alin. 5 din Constituție, întrucât destinatarii normei nu își pot adapta conduita ipotezei prevăzută de prezentul alineat. Textul afectează obligația pozitivă a autorităților publice de informare corectă a partenerului privat și posibilitatea oricărei persoane de a iniția și întreprinde o activitate cu scop lucrativ.

Concluzii Curtea admite în parte, declarând neconstituționale dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea privind parteneriatul public-privat.

16. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia Curții Constituționale nr. 364 din 25 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României
Data actului	22 iulie 2014
Dispoziții principale	Autorul excepției de neconstituționalitate susține că obligația contestatorului de a avansa remunerația curatorului special numit pentru protecția drepturilor procesuale ale debitorului este neconstituțională. Curtea reține că această instituție dă eficiență art. 24 din Constituție și vine să protejeze interesele celor chemați în judecată care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, persoane fizice și persoane juridice sau entități prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Curtea statuează că, prevederile art. 48 alin. (1) și (2) din OUG nr. 80/2013 sunt constituționale, întrucât deși avansarea remunerației curatorului special este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului, instanța poate stabili ca avansarea acestei sume să se facă de cealaltă parte, când măsura este în interesul continuării procesului. În mod excepțional, instanța poate încuviința avansarea remunerației din bugetul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare ce vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul.

Concluzii

Pentru considerentele expuse, Curtea respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

17. Statutul judecătorilor și procurorilor. Modificări legislative

Categorie	Legislativă
Denumirea actului	Lege pentru completarea Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor
Publicație/Emitent	Parlamentul României
Data actului	24 iulie 2014
Dispoziții principale	După art. 81 ¹ se introduce un nou articol cu patru alineate, astfel: <ul style="list-style-type: none">- La alin. (1) sunt enumerate persoanele care nu beneficiază de indemnizația prevăzută la art. 81 din lege și se precizează că acestea beneficiază de pensia din sistemul public, în condițiile legii.- La alin. (2) se prezintă efectul punerii în mișcare a acțiunii penale pentru infracțiunile de la alin. (1), și anume: suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei sau suspendarea plății pensiei.- La alin. (3) sunt enumerate soluțiile instanței care presupun repunerea persoanei în situația anterioară, adică i se plătește pensia de serviciu care i-a fost suspendată în urma punerii în mișcare a acțiunii penale.- La alin. (4) prevede obligația instanței de executare de a comunica hotărârea de condamnare sau prin care s-a dispus aplicarea pedepsei, Consiliului Superior al Magistraturii care va informa Casa Națională de Pensii Publice cu privire la apariția unor situații enumerate în prezentul articol.

Concluzii

Aceste modificări se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

18. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) lit. b) și art. 652 din Codul civil

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia Curții Constituționale nr. 376 din 26 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 647 alin. (3), art. 649 alin. (1) lit. b) și art. 652 din Codul civil
Publicație/Emitent	Curtea Constituțională a României
Data actului	8 august 2014
Dispoziții principale	<p>Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste articole sunt neconstituționale, întrucât stabilesc pentru o categorie de cetățeni minoritari obligația de a participa la cheltuielile privind ascensorul. Astfel, e încălcat dreptul de proprietate al cetățenilor care nu folosesc ascensorul și care locuiesc la etajele inferioare ale imobilului.</p> <p>Curtea reține că art. 647 alin. (3) și art. 652 se referă la stabilirea cheltuielilor pentru întreținerea și conservarea unui bun comun, respectiv suportarea proporțională a cheltuielilor se face prin raportare la întinderea cotei-părți ce revine fiecărui proprietar, iar în situația în care bunul comun are caracter accesoriu, cota-parte se stabilește prin raportare la întinderea bunului principal.</p> <p>Obiectul proprietății forțate îl constituie toate părțile dintr-un condominiu care nu sunt apartamente sau spații cu altă destinație decât aceea de locuință.</p> <p>Curtea a statuat că art. 44 alin. (1) din Constituție prevede că stabilirea conținutului și limitelor dreptului de proprietate este atributul exclusiv al legiuitorului și astfel nu există nicio contradicție cu textele constituționale.</p>
Concluzii	Curtea respinge ca inadmisibilă excepția referitoare la art. 649 alin. (1) lit. b) din Codul civil. Curtea respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate referitoare la art. 647 alin. (3) și 652 din Codul civil.

19. Privatizarea societăților. Modificări legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților
Publicație/Emitent	Guvernul României
Data actului	22 august 2014
Dispoziții principale	<p>Articolul 3 litera e) se modifică, noul text definind noțiunea de „cumpărător de acțiuni și de active” și excluzând din această categorie persoanele juridice române de drept public.</p> <p>După articolul 24 se introduce un nou alineat în care se enumeră condițiile în care societățile la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar sau filialele lor pot transfera active aflate în proprietatea lor, prin negociere directă, persoanelor juridice la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar sau filialelor acestora.</p> <p>La articolul 42, alineatul (1) se modifică și reglementează nulitatea contractelor de vânzare încheiate de către instituțiile publice care au cumpărat acțiuni.</p>
Concluzii	Ordonanța aduce unele modificări și completări pentru a se putea transfera active prin negociere directă între cele două categorii de persoane menționate mai sus.

20. Regimul juridic al contravențiilor. Modificări legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Ordonanță pentru modificarea art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
Publicație/Emitent	Guvernul României
Data actului	27 august 2014

Dispoziții principale

Alineatul 3 al articolului 9 din O.G. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, se modifică și instituie obligația în sarcina organului de specialitate al unității administrativ-teritoriale în a cărui rază teritorială domiciliază contravenientul, de a sesiza instanța de judecată dacă, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii contravenientul nu achită amenda și nu există posibilitatea executării silite. Instanța va avea în vedere înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității.

Concluzii

Procesele și cererile privind înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se află în curs de soluționare se vor soluționa de către instanțele legal investite.

21. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție referitoare la dispozițiile art. 34 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Categorie	Jurisprudență
Denumirea actului	Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5 din 23 iunie 2014- completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept
Publicație/Emitent	Înalta Curte de Casație și Justiție
Data actului	18 septembrie 2014

Dispoziții principale

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de către Curtea de Apel Suceava - Secția I civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în corelare cu cele ale art. 34 alin. (7) din același act normativ, mai exact dacă acestea se aplică și în ceea ce privește drepturile salariale ale personalului angajat pe baza contractelor de finanțare în derulare, încheiate anterior intrării în vigoare a legii.

Înalta Curte a constatat că prin contractele încheiate creanța este stabilită în integralitate, fiind determinată exact suma care reprezintă plata acordată specialiștilor, în temeiul unor clauze contractuale asumate de părți anterior intrării în vigoare a Legii-cadru. Din acest motiv, suma nu mai poate fi modificată ulterior, după intrarea în vigoare a legii menționate. Contractele încheiate cu specialiștii implicați în proiecte nu prezintă caracteristici tipice ale contractelor de muncă, deși poartă această denumire. Acestea nu li se pot aplica dispozițiile art. 34 din Legea cadru nr. 284/2010, deoarece legea ar retroactiva și s-ar încălca

principiul prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României, conform căruia „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

Interpretând sistematic și coroborând aceste texte legale, se ajunge la concluzia că procentul de majorare salarială se acordă de la data semnării contractului doar atunci când aceasta este ulterioară momentului intrării în vigoare a legii.

Astfel, când o parte are o creanță bine determinată printr-un contract, o lege care i-ar aduce modificări ar retroactiva și ar însemna că drepturile și obligațiile nu ar mai fi executate și realizate în termenii inițial conveniți, ci în cei prevăzuți de legea nouă, fapt ce ar însemna o încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituția României.

Concluzii

Înalta Curte admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava și constată că dispozițiile art. 34 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nu se aplică drepturilor salariale ale personalului angajat în baza contractelor de finanțare încheiate înainte de intrarea în vigoare a actului normativ mai sus menționat.

22. Venituri de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice. Noutăți legislative

Categorie	Legislație
Denumirea actului	Lege privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice
Publicație/Emitent	Parlamentul României
Data actului	24 septembrie 2014
Dispoziții principale	În primul articol, legea stabilește căror categorii de persoane li se aplică prevederile sale, și anume: personalului ale cărui venituri de natură salarială au fost stabilite în baza actelor normative privind salarizarea personalului din sectorul bugetar, aplicabile anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 și personalului plătit din fonduri publice absolvent al unei forme de învățământ superior, care a susținut și promovat examenul de licență, încadrat pe funcții corespunzătoare nivelului de studii absolvit și care nu are posibilitatea dovedirii diplomei de licență, întrucât nu a fost eliberată de către instituțiile abilitate.

Al doilea articol enumeră situațiile în care se aprobă exonerarea de la plată drept consecință a constatării unor prejudicii de către Curtea de Conturi sau de alte

instituții cu atribuții de control.

Articolul 3 stabilește în primul alineat faptul că la data intrării în vigoare a prezentei legi va înceta plata sumelor prevăzute la art. 2. Alineatul al doilea al acestui articol instituie obligația ordonatorilor principali de credite de a recalcula salariile de bază și celelalte elemente ale sistemului de salarizare de care beneficiază personalul prevăzut la art.2 , eliminând cuantumul drepturilor constatate de Curte de Conturi sau de alte instituții cu atribuții de control a fi primite în mod necuvenit.

Legea aduce unele noutăți cu privire la veniturile salariaților plătiți din fondurile publice, enumerând atât persoanele cărora li se aplică, cât și pe cele exonerate.

Concluzii